

عنوان مقاله:

بررسی نقش میانجی گری خودکنترلی در رابطه بین تاب آوری و تنظیم هیجانات

محل انتشار:

نخستین کنگره ایرانی روانشناسی مثبت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نیلوفر فارسیجانی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه تهران

الناز ملحی - دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی

زهرا عبدخدایی - دکتری روانشناسی بالینی، استادیار پژوهشکده خانواده، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

خودکنترلی شامل مجموعه‌های از فرآیندهای آگاهانه و هشیار است که نقش مهمی در عملکرد افراد داشته و منجر به مقاومت فرد در برابر محرکها، هیجانات، رفتارها، افکار و رسیدن به اهداف بلندمدت می شود. در این پژوهش که شامل 150 آزمودنی نرمال زن و مرد جوان است، شرکت کنندگان پرسش نامه خودکنترلی تانجی SCQ مقیاس تاب آوری کونور و دیویدسون CD-RIS و پرسش نامه تنظیم شناختی هیجان GERQ را به صورت اینترنتی تکمیل نمودند. یافته ها: نتایج پژوهش نشان داد که بین تاب آوری و راهبردهای تنظیم شناختی هیجان همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد، همچنین تحلیل یافته ها حاکی از آن بود که بین تاب آوری و خودکنترلی نیز همبستگی مثبت و معنادار وجود دارد. علاوه بر این مشخص شد که خودکنترلی میتواند در رابطه بین تاب آوری و تنظیم هیجان، نقش واسطه ای ایفا کند. از یافته های این پژوهش میتوان نتیجه گرفت که بین تاب آوری و تنظیم هیجان رابطه ای ساده و خطی برقرار نبوده و خودکنترلی میتواند بر این رابطه تأثیر بگذارد

کلمات کلیدی:

خودکنترلی، تاب آوری، تنظیم هیجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1027548>

